

[Socialministeren]

Flere ordførere rejste det spørgsmål, om det nu er satserne i lovforslaget, der vil komme til udbetaling til modtagerne 1. juli?

Hertil kan jeg sige: nej, det er det ikke. Det er således, at disse satser – det fremgår også af bemærkningerne – er gældende fra 1. januar 1987. Derfor er satserne de samme som efter det tidligere lovforslag. Men det fremgår også af bemærkningerne, at satserne vil blive reguleret med en årlig reguleringsprocent, og at denne skal træde i kraft pr. 1. juli hvert år. Det vil altså sige, at afhængigt af, hvilken reguleringsprocent man fastsætter, vil disse beløb blive hævet med denne reguleringsprocent, fordi også lovforslaget forudsættes at træde i kraft den 1. juli. Det er altså disse tal plus en eller anden regulering, som skal fastsættes i forbindelse med finansloven for næste år.

Der var også flere ordførere – jeg tror, det var fru Aase Olesen og hr. Agerschou – som spurgte: var det dog ikke muligt at tillade kontanthjælpsmodtagere at have nogle indtægter ved siden af ud fra den, synes jeg, helt rigtige tankegang, at det må være væsentligt, at man kan forbedre sin egen situation, hvis man yder en ekstra indsats.

Det vil være udvalgsmedlemmerne bekendt, at vi har et forsøg – jeg tror, det er et frikommuneforsøg – kørende herom, og jeg glæder mig sådan set til, at vi kan få nogle resultater ud af det. Jeg ved ikke, om vi kan nå det i denne omgang, men jeg vil gerne forsikre ordførerne og andre interesserede om, at det er en tankegang, som jeg bestemt kan støtte, og ligesom fru Aase Olesen så jeg hellere, at man i stedet for »bare at hæve samtlige satser« gav en tilskyndelse til at gribe nogle chancer og tage imod nogle muligheder og derved arbejde sig ud af systemet ud fra den betragtning, at der ikke er meget perspektiv i at blive på denne kontanthjælp alt for længe.

Fru Pia Kjærsgaard var meget kritisk over for lovforslaget og kritiserede netop de ting, som jeg synes jeg var mest glad for, så det ender nok ikke med nogen enighed med Fremskridtspartiet; det kan jeg da godt se.

Jeg vil meget gerne advare imod, at kommunerne inddrager de administrative lettelse for personalet, for sagsbehandlerne, ved dette, for meningen er faktisk, at sagsbehandlerne skal få mere tid til at udføre de opgaver, som de formodentlig også har mere lyst til,

og som der er større perspektiv i, nemlig i stedet for at sidde og regne bilag sammen så at kunne gå ind i en rådgivning med henblik på at finde nogle muligheder for den enkelte, med henblik på, at de på et eller andet tidspunkt kan komme ud af dette system.

Så vidt det er mig bekendt – sådan husker jeg det lige i øjeblikket – har samtlige 14 forsøgskommuner taget imod tilbuddet om at fortsætte. Nu har der været adskillige forlængelser af dette, men jeg kan i hvert fald sige, at i første omgang tog alle imod det, og jeg mener også, at det er således nu, men det kan vi naturligvis få opklaret.

Den historiske baggrund for 23 års reglen beder jeg om at vi kan finde ud af i udvalget. Det var lidt før min tid, så den er jeg ikke helt på det rene med, men det kan vi naturligvis finde ud af.

Jeg vil gerne slutte denne førstebehandling med at sige tak til de medlemmer af socialudvalget, som i sidste samling ydede deres bidrag til, at vi fik opklaret og rettet nogle ting, og jeg vil også godt sige tak til dem, der udefra har henvendt sig og gjort os opmærksom på nogle ting, som de fandt burde rettes. Noget af kritikken har måske efter min mening fortsat været lidt overdrevet, men hvis problemerne er så små i forbindelse med disse rettelser, som jeg selv hævder, kan man jo sige, at der ingen grund er til ikke at rette dem, for så kan det gøres for en billig penge.

Jeg tror, jeg vil afholde mig fra yderligere kommentarer nu og bare takke ordførerne for en rimeligt positiv modtagelse.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Ja, førstebehandlingen er ikke slut endnu.

Mette Groes (S):

Tak til ministeren, fordi hun vil se på nogle af de ting, som ligger os på sinde.

Med hensyn til § 42-hjælpen vil jeg godt bede om et tilsagn om, at den vejledning, som man tænker på at sende ud, må blive sendt til os, sådan at vi kan se, hvad det er, ministeren mener med mennesker, som af sociale grunde bør kunne få hjælp.

Med hensyn til uddannelsesstilbuddet, som man får over uddannelsesloven, spurgte jeg ministeren, om det er sådan, at man vil kunne gå direkte over på § 42-hjælp uden nogen form for yderligere vurdering, simpelt hen ud